

A belső folyam

Szélben íródott parti jelek,
mint az élet morzói, az ima SOS-ek.
Kérdő szívem csak ennyit szól,
és a mindenség visszhangja válaszol.
Néha a könnyek olyanok, mint elgurult, gyöngyszemek,
a málán vagy rózsafüzéren,
de végül ha hozzá fűzöm a lélekkötőszót segíthetek,
mi tartja az egészet, és az isten is megsegít engem.
Talán az képes a szeretet folyamára bízni teljesen magát,
kiben már elfogyott a bénító ragaszkodás,
és elengedni képes az elgondolt képmását,
hagyja, hogy a mindenható adjon lelkének formát.
Szívem már nem háborog, K- egybe -belátom sorsom,
fel kel a Nap a kint-bent horizonton,
így jönnek az angyalok aranyhídon.
Ők bár repülni képesek, néha földi segítségre kényszerülnek.
Mint a lány a parton régen.
Keresik a fény- képet mások csillogó szemében.
Mert a kedvességi jel, igazság nyomat
amit másoknak tetteiddel adsz örök darab.
És bár a létfolyó folyik tovább, folyton halad,
A tudat tiszta víztükre lesz az égi határtalannak.